

Cseh Katalin

LÉTHATÁR

Ildi mama mosolyog:
egyik szemében a nap,
másik szemében a hold.
Akkor is mosoly dereng
az arcán, amikor szomorú
vagy éppen fáradt.
Ildi mama lelkesen mesél
unokáiról, büszke rájuk.
Ildi mama minifánkokat süt,
gyöngyöznek a forró olajban:
kívánatosan illatoznak,
nemsokára el is fogynak.
Ildi mama templomi hangversenyre,
majd könyvbemutatóra készül,
visszafogottan elegáns,
békebeli nagyasszonyok
méltósága tekintetében,
mozdulataiban, tartásában.
Ildi mama derűt sugárzó
emlékek széteső szekrénye...

Ildi mama keskeny, imbolygó pallón
egyensúlyoz az öröklétbe át,
csak a sóhaja marad itt:
lombról lombra továbbítják a fák...

TORNÁC

Már kora reggel ott üldögél
kutyája lába előtt hever
senki sem látogatja
sem rokon sem ismerős
sem ismeretlen
mégis örök várakozásban él
mely naponta egyre vékonyul
de nem fogy el

Régi fényképeket nézeget
sárgult lapú újságokat
leveleket...
aztán a konyhába megy
hogy kamillateát főzzön
a kutya vele tart

Hirtelen szél kél
lesöpri az asztról
a papíralapú emlékeket
nem hajol utánuk
hagyja hogy menjenek...

Sötétedés után is ott ül még
a csillagokat számolná
de hát csillagtalan az este
csak a csönd csillan
csak a csönd csak a csönd
csak a csobogó csönd...

FILM

Ott álltunk sokáig
és a vizet bámultuk
a hullámokat a fodrozódást
a naplementét a holdfelkeltét
a sirályok elegáns röptét
a csillag-csengettyűs éjszakát
a pillanatnyi örökkévalóságot
amikor csak te voltál és én
mi voltunk mi voltunk
hol voltunk hol nem voltunk

Most is ott vagyunk még
most is csak mi ketten
hatalmas partmenti
moziteremben...

Filmeket nézünk
nézzük lankadatlan
ép testben a lélek
diribdarabban...

A 16. szakasz bombázása